

sammen med sin Mand, især paa Samsø, hvor de saa ofte gik ned til Stranden i det tidlige Gry og saae Fiskerbaadene stryge hjemad fra Anholt-Bankerne med solfyldte Sejl. Hvorfor skulde vi Mennesker dog tilbagebetale Livets gode Gaver med saa blodige Renter? Men det var godt, at i det mindste Hjalmar blev forskaanet for at opleve Enden paa deres Sommerlykke og fik Lov til at dø i Troen paa, at hvad der var saaet i den reneste Glæde ikke kunde forgaa i Sorg og Skam. — —

Hun maatte denne Morgen drikke sin Te alene. Men Jytte havde hørt Koppernes Klirren, og da Hotelkarlen var gaaet, skramlede hun med en Stol for at vise, at hun var vaagen.

Hun sad oprejst i Sengen, da Moderen lidt efter kom derop, og modtog hende med et Udbrud.

»Aa — en rigtig stor Kop Te, Mor! Og megen Mad! Jeg er frygtelig sulten!«

Ikke med et Ord nævnede hun Nattens Begivenhed eller ytrede nogen Forbavselse over at befinde sig i Moderens Seng.

Fru Bertha tog det for et godt Tegn og bestemte sig til foreløbig ogsaa at tie. Da hun senere kom op med Bakken, bad Jytte hende om at blive siddende hos hende, mens hun drak Teen; men heller ikke nu talte de om andet end de ligegyldigste Ting. Jytte spurgte om Vejret, snakkede om et Par